षाधर्यवम् । साम्नोद्गीथम् । यदेवैतत्त्रय्यै विद्यायै शुक्रं तेन ब्रह्मत्वमकुर्वन् । ते देवा अब्रुवन्प्रजापतिम् । यदि नो यज्ञ ऋक्त आर्तिः स्यात् । यदि यजुष्टः । यदि सामतः । यद्यविज्ञाता सर्वव्याप्ता । का प्रायश्चित्तिरिति । स प्रजापतिरब्रवीद्देवान् । यदि वो यज्ञ ऋक्त आर्तिर्भवति भूरिति गार्हपत्ये जुहुयात । यदि यजुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीये ऽन्वाहार्यपचने वा हविर्यज्ञेषु । यदि सामतः स्वरित्याहवनीये । यद्यविज्ञाता सर्वव्याप्ता भूर्भुवः स्वरिति सर्वा अनुहुत्याहवनीय एव जुहुयादिति। एतानि ह वै वेदानामन्तःश्लेषणानि यदेता व्याहृतयः । तद्यथात्मनात्मानं संदध्यात् । यथा पर्वणा पर्व यथा श्लेष्मणा चर्मणयं वान्यद्वा विश्लिष्टं संश्लेषयेत् । एवमेवैताभिर्यज्ञस्य विश्लिष्टं सं दधाति । सैषा सर्वप्रायश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयः । तस्मादेषैव यज्ञे प्रायश्चित्तिः कर्तव्या ।

---

2. Vom Schlangendämon Arbuda (6, 1).

देवा ह वै सर्वचरा सत्त्रं नि षेदुः । ते ह पाप्मानं नाप जघ्निरे । तान्होवाचार्बुदः काद्रवेयः सर्प ऋषिर्मन्त्रकृत् । एका वै वो होत्राकृता । तां वो ऽहं करवाणि । अथ पाप्मानमप हनिष्यध इति । ते ह तथेत्यूचुः । तेषां ह स्म स मध्यंदिने मध्यंदिन एवोपोदासर्पन्ग्रावणो ऽभि ष्ठौति । तस्मान्मध्यंदिने मध्यंदिन एव ग्रावणो ऽभि ष्टुवन्ति तदनुकृति । स ह स्म येनोपोदासर्पत्तद्धाप्येतर्ह्यर्बुदोदासर्पणी नाम प्रपदस्ति । तान्ह राजा मदयां चकार । ते होचुः । आशीविषो वै नो राजानमवेक्षते । हन्तास्योष्णीषेणाद्यावपि नह्यामेति । तथेति । तस्य होष्णीषेणाद्यावपि नेङ्कः । तस्मादुष्णीषमेव पर्यस्य ग्रावणो ऽभि ष्टुवन्ति तदनुकृति । तान्ह राजा मदयामेव चकार । ते होचुः । स्वेन वै नो मन्त्रेण ग्रावणो ऽभि ष्ठौतीति । हन्तास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमा पृणचामेति । तथेति । तस्य हान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमा पपृचुः । ततो हैनान्न मदयां चकार । तद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मन्त्रमापृञ्चन्ति शान्त्या एव । ते ह पाप्मानमप जघ्निरे । तेषामन्वपहतिं सर्पाः पाप्मानमप जघ्निरे । त एते ऽपहतपाप्मानो हित्वा पूर्वां जीर्णां त्वचं नवयैव प्र यन्ति । अप पाप्मानं हते य एवं वेद ।

---

3. Agni als Hotar der Âditja und Añgiras (6, 34).

आदित्याश्च ह वा अङ्गिरसश्च स्वर्गे लोके ऽस्पर्धन्त । वयं पूर्व एष्यामो वयमिति । ते हाङ्गिरसः पूर्वे श्वःसुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुः । ते ऽग्निं प्र जिघ्युः । अङ्गिरसां वा एको ऽग्निः । परेहि । आदित्येभ्यः श्वःसुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्र ब्रूहीति । ते हादित्या अग्निमेव दृष्ट्वा सद्यःसुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुः । तानेत्याब्रवीत् । श्वःसुत्यां वः स्वर्गस्य लोकस्य प्र ब्रूम इति । ते होचुः । अथ वयं तुभ्यं सद्यःसुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्र ब्रूमः । त्वयैव वयं होत्रा स्वर्गं लोकमेष्याम इति । स तथेत्युक्त्वा प्रत्युक्तः पुनरा जगाम । ते होचुः । प्रावोचाऽ इति । प्रावोचमिति होवाच । अथो मे प्रतिप्रावोचन्निति । नो हि न प्रत्यज्ञास्थाऽ इति ।